

Till Södermalms stadsdelsnämnd

Vi är många som är 65+ på Södermalm. Ungefär 18% av alla eller 23 000 personer. Knappt 4 000 i gruppen har utländsk bakgrund. De från 70 och uppåt tillhör alla riskgruppen när det gäller Covid-19 och riskerna ökat påtagligt med åren vilket Folkhälsomyndighetens statistik tydligt visar.

Vad vet stadsdelsnämnden om oss, våra upplevelser och behov nu under Coronapandemin?

Under de månader som gått av isolering och särskilda regler har många äldre funderat på hur vårt vardagsliv skulle kunna kännas tryggare och säkrare med enkla åtgärder. Vi föreslår att stadsdelsnämnden bjuder in till öppna möten för att lyssna på idéer och förslag om vad staden och andra skulle kunna göra för att skapa bättre situation för 70+ och på så sätt minska oron och osäkerheten som många nu känner. En kombination av rundabordssamtal (på lagom distans) och förslagslåda.

Mötena bör vara regelbundet återkommande, förslagsvis en fast dag varje månad och genomföras på olika platser i stadsdelen. Många äldre vill ju inte utsätta sig för risken att bli smittad och åker därför inte kollektivt. Alla ska vara välkomna att bidra med idéer och synpunkter. Samtalen ska genomföras så länge pandemin pågår. Om erfarenheterna blir goda bör de permanentas och vidgas till att behandla allt som är viktigt i en stad med en allt äldre befolkning

Stockholm den 27 oktober 2020

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

[Redacted signature]

Från: [REDACTED]
Skickat: den 27 oktober 2020 15:31
Till: Administration soder@stockholm.se
Kopia: [REDACTED]
Ämne: Komplettering av SÖD 2020/960
Bifogade filer: förslag till Coronastrategi äldre kk.docx; Brit, 87_ Är det tacken för att vi höll nere smittan_ _ Aftonbladet.pdf

Kategorier: [REDACTED]

Hej!

Jag vill komplettera medborgarförslaget med de två bifogade filerna! Den om behovet av en strategi för 70+ skickade jag till Lena Hallengren och Anders Tegnell i juni (och återigen i augusti, eftersom jag inte fick något svar) och Brit Rundgrens insändare har varit publicerad i Aftonbladet.

Vänliga hälsningar

[REDACTED]

--

[REDACTED]
[REDACTED]

2020-06-25

En Coronastrategi för äldre

Antalet äldre i Sverige ökar. Var femte person är i dag pensionär. 2070 kommer det att vara var fjärde person. Det betyder en fördubbling av antalet personer äldre än 65 år, från två miljoner idag till över fyra miljoner år 2070. Mest ökar gruppen över 80, som kommer att bli dubbelt så stor redan till 2050.

Många äldre har i dag svårt att göra sig hörda. Vi är exempelvis kraftigt underrepresenterade i riksdagen, men politiskt har frågan om de äldres situation, särskilt i boendet, ändå blivit mer och mer uppmärksammat. SPF/Seniorerna kommer att lyfta frågan på sin försenade kongress i höst. Byggnads och Seniorsossarna kommer också med en rapport om äldres boende under hösten, där vikten av att lyssna på de äldre och ta vara på deras engagemang i att hitta bra boendeformer för äldre lyfts fram.

Alarmerande nu är att ålderismen, det vill säga "fördomar eller stereotypa föreställningar som utgår från en människas ålder och som kan leda till diskriminering", verkar ha fått ny skjuts på grund av den isolering som vi äldre har placerats i under Coronapandemin. Vi har varken varit tillfrågade eller fått möjlighet att bidra med förslag till hur vi skulle kunna ta ansvar för att inte bli smittade, men ändå vara en del av samhällslivet.

Nu är vi hänvisade till ett onödigt torftigt och ensamt liv under en period som vi inte vet hur länge den kommer att vara, bara att den kommer att vara längre än för andra grupper i pandemin. Vi erbjuds att handla mat mellan kl. 7 och 8 på morgonen, vi får inte bjuda hem någon, vi får vara ute men helst inte ha mer än en person i sällskap under promenader eller vandringar och vi är rekommenderade att inte åka kollektivt. Många äldre svarar med en långtgående samhällsavhållsamhet i lojalitet med alla försök att hålla smittan.

I det tyska veckomagasinet Der Spiegel intervjuades professor Eva Maria Kessler (psykoterapeut och professor i åldrandets psykologi) från Berlin i juni. Hon menar att den nuvarande situationen är farlig för oss äldre. Äldre går inte att betrakta som en enda stor riskgrupp och deras levnadsomständigheter är lika skiftande som inom andra åldersgrupper. Ålderismens gamla stereotyper har vuxit sig starka, och det leder omedvetet till att många äldre tar dem till sig och förvandlas från aktiva, yrkesverksamma och företagsamma till hjälpbehövande, otrygga och skyddsbehövande.

Eva Maria Kessler vill ha åtgärder som ger äldre möjlighet att vara delaktiga i samhället. En snabb datorisering för boende i särskilda boenden anser hon nödvändig men också ökad it-användning bland alla äldre som bor i vanliga bostäder. Hon föreslår andningsmasker så att äldre kan röra sig friare och menar att det är grundläggande att vi kan handla mat och göra ärenden själva, i så hög grad som möjligt.

Hennes synsätt är viktigt också för oss i Sverige. Här borde nu ett arbete starta med alla berörda parter involverade för att åstadkomma en strategi för bättre vård och bättre livsmöjligheter för äldre, med just nu koncentration på att samverka kring att klara rimliga livsbetingelserna för äldre under pandemitiden.

Några åtgärder kan redan nu vara att:

Vi får möjlighet att handla mat och göra andra ärenden själva, med trygga förutsättningar genom att matbutikerna åläggs att vara extra noga med att ha rent i butiken och att personal och kunder skyddas från smitta genom att bära handskar och munskydd.

Vi får möjlighet att vara rimligt rörliga genom att t ex erbjudas gratis färdtjänst och särskilt bokade platser i tåg och bussar.

Vi får medverka i lokala samråd (via video och telefon) med äldre om åtgärder för ökat samhällsdeltagande.

Om vi äldre får delta i diskussionen om hur samhället ska anpassas till också våra behov kommer många nya idéer att komma fram, idéer som dessutom blir värdefulla i nästa steg av pandemin. Vi vet ännu inte hur långvarig pandemin kommer att bli och hur den kommer att avklinga. Men redan nu måste samhället förbereda en återintegrering av drygt 1,6 miljoner äldre.

Jag, liksom många fler äldre, efterlyser en mer balanserad syn på oss, på vår roll i samhället och på vår rätt att leva rimliga liv. Vi vill inte vara gisslan i pandemitider, vi är resurser.

Skickat till Lena Hallengren och Anders Tegnell den 25 juni 2020.

Är det så här ni vill tacka oss över 70?

Brit Rundberg, 87: Vi har hållit smittan nere – men får inget tillbaka

PUBLICERAD: LÖR 24 OKT 2020
UPPDATERAD: SÖN 25 OKT 2020

■ Detta är en debattartikel. Det är skribenten som står för åsikterna som förs fram i texten, inte Aftonbladet.



FOTO: CAROLINA BYRMO

Vi över 70 har tagit ett stort samhällsansvar och fått beröm för hur vi skött oss under pandemin. Nu skulle vi få vår belöning – men var finns den? skriver Brit Rundberg, 87 år från Stockholm.

DEBATT

DEBATT. Nu har alla vi över 70 fått veta att vi framöver ska eller får leva precis som alla medborgare under covid-19. Många är glada åt beslutet. Själv är jag mer skeptisk även om allt låter demokratiskt, rentav solidariskt. Alla ska ta lika mycket ansvar.

Delad glädje är dubbel glädje, heter det ju. Men blir delat ansvar dubbelt ansvar? Börjar alla hålla avstånd nu? Eller kommer delad risk leda till dubbel risk? Hur är det tänkt egentligen?

Vi över 70 har tagit ett stort samhällsansvar och fått beröm för hur vi skött oss under pandemin. Men det har inte varit lätt och budskapet att vi ska hålla ut minst ett år till har tärt på krafterna, kroppsligt och mentalt.

Nu skulle vi få vår belöning. Var finns den?

Själv är jag 87 år och tillhör alltså den stora grupp medborgare som i högsta grad berörts av riktlinjer och råd om hur vi bör agera. Vi är faktiskt 1,6 miljoner individer som är över 70 år. Av dessa bodde 82 000 i särskilda boenden förra året vilket betyder att även om man räknar bort dessa och därtill de som haft hemtjänst, stadigvarande eller tillfälligt, består gruppen alltså av långt över en miljon medborgare från 70 och uppåt.

Och trots att de flesta av oss i princip klarar oss själva utan hjälp har vi buntats ihop till en mer eller mindre hjälplös skara och i vart fall till något som kan åsidosättas.

Ett stort problem för många är att när vi har avråtts från att åka kollektivt på grund av smittrisken har alla utan tillgång till bil blivit mer eller mindre låsta till närområdet. Många av oss har inte kommit längre än dit benen bär.

Plats för allt och alla

EXTERN LÄNK FRÅN TOYOTA



Med Proace City Verso får du med dig både allt och lite till tillsammans med upp till 6 passagerare.

Vi är alltså många som väntat på nya riktlinjer som skulle göra livet lättare att leva. Och vi sitter inte bara och längtar efter barn och barnbarn utan har också annat i huvudet, olika intressen som vi trots pandemin vill ägna oss åt. Precis som folk är mest.

Men planeringen för oss äldre har hittills följt samma åldersdiskriminerande mall som genomsyrar hela samhället, nämligen att vi alla är mer eller mindre skröpliga, mentalt eller fysiskt, och när vi måste tas om hand så får det inte kosta för mycket eller innebära för mycket besvär, något som de höga dödstaten på äldreboendena under våren avslöjat.

Smittspridningen och döden på äldreboendena är en fasansfull bekräftelse på hur låg status lett till åratals nedskärningar och försummelse inom äldreomsorgen.

Gamla människor förminskas hela tiden. Att vi fortfarande kan och vill delta i samhället verkar inte finnas på kartan. I valet 2018 var det bara sex ledamöter av de 349 invalda som hade fyllt 65.

Riksdagens sammansättning avspeglar definitivt inte befolkningen. Den avspeglar en syn på äldre som ligger ättestupan nära.

Själv har jag rätt till färdtjänst och känner mig därigenom lyckligt lottad, vilket naturligtvis är absurt i sak, men väldigt bra just nu. Jag måste inte alltid hålla mig till närområdet och gångavstånd. Jag tvingas inte ta risken med buss eller tunnelbana när jag inte orkar gå.

Nu anser myndigheterna via de nya riktlinjerna att jag visst kan åka kollektivt. Under eget ansvar. Men tack, jag avstår som det ser ut nu.

De nya och allomfattande riktlinjerna för hur vi över 70 ska förhålla oss under pandemin kostar samhället ingenting. Riktlinjerna innehåller ingenting om persontransporter för äldre utan bil.

Innehåller inga löften om mindre trängsel på bussar, tåg eller i tunnelbanan. Inga idéer om att tillfälligt erbjuda färdtjänst till den gruppen, åtminstone till de allra äldsta. Där finns ingenting som kostar någonting.

Är det tacken för att vi sett till att smittspridningen hållits tillbaka?

Brit Rundberg, aktiv i Tantpatrullen. Tidigare kommunal- och landstingspolitiker (V) men numera partilös